

MILJÖBILDER

Nr 6 dec 2004, Årgång 5

Personlig utveckling – möjlighet eller ett dödligt hot?

I arbetslöshetens spår följer ofta en misstro mot den egna personen. Man kanske, omedvetet, uppfattar att den uppkomna situationen beror på en själv och att man kanske t.o.m. känner sig totalt värdelös. Visst kan väl situationen bero på egna misstag men oftast har man ju blivit ett offer för omständigheterna. Konjunkturen sviktar kanske i den bransch man utbildat sig för. Att studera vidare, ta lån och "leva på pasta och ketchup i två år" känns kanske ganska osäkert eftersom man inte vet hur arbetsmarknaden ser ut då man studerat färdigt. Fast om man vet vad man vill och är helt övertygad så satsar man nog ändå. Livet går ju inte i repris!

Men vad ska man göra om man stöter på en person som kommit in i det där destruktiva stadiet där man mer eller mindre föraktar sig själv och öppet säger till sin omgivning hur dålig man är och hur kass man är på att sköta ett jobb och samarbeta med andra osv.? Ett sätt är att observera denna person och se om det hon säger verkar stämma. Kanske ser du då att denna person har stora resurser. Hon kanske snabbt kan sätta sig in i en uppgift och organisera ett arbete. Eller också är ordning och noggrannhet och dokumentation en stark sida eller kanske är hon en god ledare och uppfattas som en ledargestalt.

Om du tycker dej ha så god människokänedom så att du känner dej säker i din bedömning, vad ska du göra då? Strunta i det är ju enklast fast ett bättre sätt vore kanske att försöka att "omvända" personen. Men detta kan ha sina sidor. Läs vidare om Sarva som blev så arg över en återkoppling så att hon bröt mot vanlig hederlig moralisk hederskodex och slängde ur sig beskyllningar som är att jämställa med falsk tillvitelse.

Det började med ett test
i en grupp som sökt jobb i ett projekt. Gruppen skulle försöka enas om att prioritera uppgifter i en lista. Uppgifterna

var ganska korkat formulerade men syftet med denna övning var ju att Märta skulle få se hur vi bar oss åt och om vi kunde samarbeta. Märta

startade gruppen på ett bra och positivt sätt men vad vi eventuellt enades om var egentligen helt ointressant. Sarva utmärkte sig inte alls vid

detta grupparbete, fast kanske lite ändå. Hon var av typen "osynlig" vid den första kon-takten. Så noterade jag att hon skrev sina siffror med så liten stil och med så lös penna att de var nästan osynliga. Vi blev alltså anställda i pro-jektet och fick börja en utbild-ning som hölls av entusiasten Seppo. Det var en del teori varvat med en del fältarbete.

Upptäckte vid flera tillfällen att Sarva underskattade sig själv och hon sa flera gånger att hon var svår att samarbeta med. I verkligheten var hon tidvis väldigt skärpt och satte sig in i uppgifterna blixtnabbt. Hon tröttnade dock ofta snabbt eller tappade koncentrationen. En annan sida som jag snabbt noterade var att hon gärna ville säga sanningen till folk. Hon sa t ex till mej att jag var tvungen att hålla igen och att hon själv också måste göra detta.

Vi gjorde en del fältarbeten och då märkte jag hennes organisationsförmåga och ledaregenskaper. Hon hade koll på vad vi noterade och drog sig inte heller för att fysiskt kolla upp att det vi skrivit också fanns i verklig-heten. Jag försökte nämna detta för henne men hon avvisade detta helt och blev irriterad.

Oftast var det så att vi började dagen med fältarbeten och på eftermiddagen gjorde vi pappersjobbet. Då vi en dag återkommit efter ett fältarbete och skulle göra pappersjobbet var det så stimmigt i lokalen så att varken jag eller Katarina kunde få arbetsro. Gruppen hade bestämt att jag skulle tala om vad som skulle skrivas och Katarina skulle skriva ner detta. Jag lyssnade under några minuter på vad folket i rummet sa och konstaterade snart att ingenting hade med vårt projekt att göra. Då sa

jag:
"Antingen hjälper ni till eller också håller ni käften!"
Detta resulterade i att några personer gick ut ur rummet och de andra blev ganska tysta, fast ingen hjälpte till ändå! Fast en person, Sarva, hade faktiskt hjälpt till med en placeringsuppgift redan tidi-gare. Jag hade sagt till Kata-rina var en viss sak befann sig men då hade Sarva frågat om den verkligen befann sig där och jag såg i Sarvas blick att jag hade sagt fel! Jag kollade i mina papper och korrigerade!

Nästa dag frågade Seppo hur vi haft det och jag tog upp bl a denna händelse där jag bett folk hjälpa till eller hålla käften. Då sa Sarva att hon suttit och pratat med Stintan och att det hade varit ett mycket trevligt samtal. Jag sa då att det Sarva pratade med henne om inte hade ett dyft med vårt dokumentations-ärende att göra. Sarva teg och kände sig säkert förkrossad. Jag sa då att den här miljön med sin tokiga organisation och undermåliga dokumen-tation och bristande styrning av arbetet tar fram det sämsta hos folk och jag tyckte att det kändes väldigt obehagligt att ha klandrat Sarva på det här sättet... Det var egentligen inte hennes fel!

Fortsatte dock att kritisera verksamheten. Ingen vettig dokumentation (papper kommer bort), inget arkiv, inga diarienummer, inga uppgifter om uppgjord, godkänd, revision. Inga av de dokument vi fått hade någon spårbarhet alls. Inget sammanhållande dokument som talar om vilka dokument som hörde ihop. Ingen instruk-tion om hur huvuddokumentet ska fyllas i. Grupperna är för stora. Folk uppfattar sig som "förvarade". Ingen fungerande

pärm. Har själv lagt upp ett register. Man får varken vettiga papper eller pennor. De A5-block vi fått saknar hål och är för små att jobba med. Inget motorvärmaruttag. Inget skåp att förvara personliga ägodelar. Seppo höll med mej i allt i sak. Han sa dock att det kanske hade kunnat uttryckas på annat sätt, detta att få en surrig miljö att bli tystare. Det höll jag med om...

Försökte att prata med Sarva under en paus men hon vände sig bort och sa att vi inte kan vara i samma grupp för då kommer vi bara att bli osams.

Skickade istället ett SMS där jag försökte förklara mej. Fast det funkade tydligen inte heller. Jag fick i varje fall inget svar. Kanske hade jag skickat till fel person? Detta kändes inte alls bra. Nu hade jag kanske fått Sarva att må ännu sämre.

Jag bestämde mej dock för att avsluta min anställning efter samtal med Märta. Men det kändes inte bra, mitt påhopp på Sarva. Nästa dag försökte jag skriva en hand-lingsplan för en annan verk-samhet med problem. Fast jag kom ganska snart över i ett bearbetande av problemet med projektet och med Sarva. Faktiskt så hade jag själv haft samma förtryckande självupp-fattning som Sarva fast det var länge sedan nu. Skrev ner hur jag hade varit och hur en per-son plötsligt, men efter måna-der av påverkan, fick mej att se mej sådan jag var! Skrev också hur jag uppfattat Sarva vid arbetet i grupperna och det var ju både plus och minus fast mest plus. Tyckte dess-utom att Sarva skulle gå och kolla ögonen. Hon hade sagt att hon inte hade råd med det. OK, jag ger henne en symbolisk summa så att hon inte kör sina

ögon i botten!

Jag märkte detta mail och varje sida med FÖRTROLIG INFORMATION och sökte efter hennes mailadress som dock inte gick att hitta. Skrev då ut mailet och lade det i ett kuvert. Sarvas adress hittade jag på Eniro. Lade så småningom själv på mailet/brevet. Fick dock en underlig känsla av att något var fel. Vad var fel? Jo, efternamnet på dörren stämde inte med efternamnet i Eniro! Knepigt värre! Skickade då ett SMS där jag skrev att jag lagt på ett brev och frågade om Sarva verklig bodde där. Fick inget svar. Däremot fick jag, efter några dagar, tillbaka brevet via projektets huvudman Sverre. Hur var detta möjligt? Enligt Hederskodex och vanlig hederlig moral så är "Förtrolig information" alltid belagd med sekretess. Den ende som kan häva denna sekretess är den som åsatt dokumentet denna kod. Dessutom får ett sådant dokument offentliggöras 70 år efter att det skrivits.

Uselt Sarva, att bryta mot denna kodex! Uselt, Sverre, att läsa något märkt med denna kodex! Kanske har det med språkförbistring att göra eller är det bara vanligt dåligt omdöme. Minns att Sverre höll en väldigt bra info om projektet. Han kanske är bra på sådant och sämre på mjuka frågor.

I brevet står också att jag ska sluta skicka SMS. Jaha, jag har trakasserat Sarva med SMS och utdelat dödshot eller? Jag har skickat ett SMS till Sarva för att försöka reda ut mitt påhopp på henne vid redovisningen inför Seppo. Ytterligare ett när jag trodde att jag lagt brevet i fel brevlåda. Det du Sarva skrivit är att jämställa med falsk tillvitelse! Det du skriver ger nämligen ett intryck av att jag skulle trakasserat dej med hotfulla SMS! Funderar på om jag, som svar på dessa förstuckna insinuationer skulle häva sekretessen och lägga ut mitt brev i tidningen MILJÖBILDER på nätet. Då skulle läsaren se att det jag skrivit är av typen "Take it or leave" it. Det står alltså uttryckligen att du, Sarva, inte behöver bryta om brevet alls. Du avgör alltså nästa

steg och gör du ingenting så är ärendet avslutat. Av vilken anledning bestämde du dej för att begå en dödssynd och lämna över ett dokument märkt med FÖRTROLIG INFORMATION till en annan person? Är du fortfarande så förbannad på mej? Och hur kan du, Sverre, ha tagit emot ett dokument med sekretess?

Det jag skrivit är min ärliga uppfattning av situationen. Jag står för vartenda ord och brevet är ärligt och uppriktigt. Det jag ville göra var att ge Sarva en ärlig och uppriktig återkoppling så att hon ska kunna se på dej själv på ett mer ärligt sätt och se både sina starka och svaga sidor. Det jag fortfarande mår illa av är att jag pucklade på henne för mycket vid redovisningen inför Seppo den där olycksaliga dagen. Räcker inte min ursäkt som står i brevet? Vad vill Sarva mer? Ska jag skjutas eller gasas ihjäl? Och att utmåla mej som en SMS-marodör inför andra det accepterar jag bara inte!

/Hagbard

Vad är Förträngning?

Jo, vi "glömmer" saker som är obehagliga. Vi skjuter dem ifrån oss och bort i det omedvetna så att dessa problem inte kan plåga oss mera. Men de är inte glömda men borta från vårt medvetande och det enda vi märker är en oro och ångest i vissa situationer. Vi försöker inrätta vårt liv så att vi undgår dessa obehagliga situationer. Vi vet inte varför vi undviker dem. De omedvetna förträngda konflikterna kan kallas fram i medvetandet igen t ex av saker vi utsätts för i det dagliga livet. Kanske ger det en häftig huvudvärk eller ett behov av att ta ett glas...

Uppfinningsrikedomen för att förneka och förtränga obehagliga saker t ex från barndomen är stor. Vissa människor lever hela livet med sina förträngda problem och kämpar ständigt med att fly ifrån dem. Det kan räcka att någon ser att du har en talang t ex för att argumentera för din sak. Plötsligt erinrar du dej, omedvetet, hur din mor straffade dej när du hävdade din åsikt och

kände efter vad just du själv egentligen tyckte och tänkte! Eller också blev du övergiven av din mor om du uttryckte dina egna åsikter och känslor.

Projektion innebär att vi anklagar andra för att ha problem som det i själva verket är vi själva som har.

Vi kan inte godta dem hos oss själva. I en grupp kan en person uppleva att de andra är arga på just mej medan det i själva verket är så att man är arg på sig själv. Vi kan beskylla andra för att inte förstå medan det är man själv som inte förstår osv.

oooOOOooo

Man förlorar 45 dagar om man säger upp sig själv...

Citat →

Till AEA

Ref. ID-nr

Övriga synpunkter.

Skogsvårdsstyrelsen har tydligen fått betalt för att "förvara" arbetslösa.

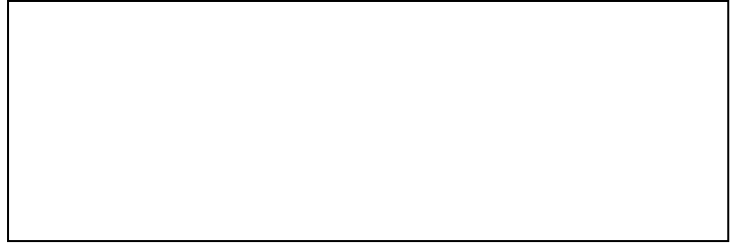
Den introduktion som genomfördes de första veckorna var positiv men detta berodde på att denna leddes av en antikvarie som faktiskt var en riktig entusiast.

Efter introduktionen visade det sig att verksamheten inte fungerade. Verksamheten var undermåligt organiserad och styrd. Dokumentationen var undermålig. Inga spårbara dokument! Ingen ordnad arkivering. Allt låg utspritt överallt. Tog upp problemen med antikvarien som gav mej rätt på alla punkter. Han hävdade att principen för verksamheten var "att lägga allt i en djävla hög i en skokartong!".

Skrev ner problemen i ett meddelande märkt FÖRTROLIG INFORMATION och lämnade till projektledaren som sa sig känna till problemen men sa samtidigt att hon inte kunde göra något åt dem.

Tog upp dokumentationsproblemen med den lokala VD:n på Skogsvårdsstyrelsen i Östersund som tyckte att det jag sa var intressant.

Om adressaten ej finns på vidstående adress v.g. återsänd tidningen med uppgift om den nya adressen.

Jag frågade om jag inte istället kunde få arbeta med att hjälpa till att reda upp de allvarliga dokumentationsproblemen på SVS men det fanns det inte resurser till. Hade jag gjort en enkel kontroll av

hur de "förvarade" upplevde sin situation så hade jag aldrig accepterat detta "arbete". Jag betraktar det inte som ett arbete utan som en vansinnig förvaring av redan mer eller mindre knäckta

arbetslösa personer.
Hälsningar
Slut citat →

5000 personer i projektet Skog och Historia – utan genomtänkta arbetsrutiner och utbildningsmaterial, utan diarienummer och utan den mest elementära arkivering.

Enligt uppgift finns det ett hemligt avtal mellan Riksantikvarieämbetet, Skogsvårdsstyrelsen och Arbetsmarknadsstyrelsen om anställning av upp till 5000 arbetslösa personer på SVS. De ska få vara anställda under maximalt 2 år. Kurser på upp till 2 veckor betalas. Arbetet går ut på att antingen röja i skogen eller leta fram och registrera forn- och kulturlämningar efter tips från allmänheten. Uppgifterna ska i sin tur användas för att skydda dessa lämningar vid t ex avverkningar eller byggnationer. Är det inte märkligt att det inte tagits fram några genomtänkta arbetsrutiner, utbildningsmaterial och fungerande registreringsblanketter för en så omfattande verksamhet? Man har inte ens orkat ta fram ett arkiv med det mest elementära diarienummersystem. Och några dokument med spårbarhet enl. ISO-standard finns inte ett enda! En antikvarie jag talade med sa att SVS inte vet vad ett dokument eller arkiv är. Oordningen på SVS är härvidlag lika katastrofalt dålig som på Jamtli.

Projektsamordnaren i Jämtland, Sven Feitkenhauer, sa vid en medryckande information på AMS att det är lättare att söka jobb om man redan har ett jobb. Det lät ju ganska bestickande. Döm om min förvåning när jag fick i halsen, en fråga, om jag tillhörde samlingen "statister" som förvaras på Skogsvårdsstyrelsen i projektet Skog och Historia. Han frågade om jag också hade fått hålla med egen penna och block eller om SVS orkat skaffa sådant nu...

Fast idén med projektet är bra men SVS dåliga organisation, dåliga projektledning och längtan efter snabba pengar förstör tydligen allt!

Men skulle inte de anlidade antikvarierna slagit larm och protesterat? Knappast. Arbetsrutinerna skulle givetvis tagits fram av SVS' innan man åtog sig detta jobb. Att städa upp på SVS kan ju knappast vara en uppgift för de drabbade antikvarierna! Men projektsamordnaren Sven Feitkenhauer, skulle inte han ha slagit larm? Jovisst! Det är väl sådant en projektsamordnare ska syssla med, att bereda vägen för denna typ av projekt! Och klarar man inte av jobbet så får man väl ta hjälp av t ex en arkivarie. Dokumentationen av denna typ av inventeringar kräver alltid assistans av en arkivarie! Det som sker är ett svek mot såväl de "anställda", de entusiastiska antikvarierna och mot skattebetalarna! Vem det är som sviker har du som läsare nu, förhoppningsvis, en möjlighet att själv bilda dej en uppfattning om!

Sänd gärna in synpunkter och kommentarer på innehållet i denna tidning. Har du andra idéer till innehåll så kom med tips eller skriv ihop något själv. Din identitet är skyddad av det s.k. meddelarskyddet. Tidningen förbehåller sig rätten att avkorta och redigera inkomna artiklar. Du som kritiserar i tidningen har rätt till replik. Inga artiklar honoreras.

/Redaktionen

MILJÖBILDER NR 6 dec 2004, ÅRG. 5
Redaktör: Harald Gaunitz
Adress: Storgatan 61 C, SE-831 33 Östersund
E-brev: HaraldNIGaunitzTeliacom
(Punkt efter NI och Telia, snabela efter z)
Internetsida: <http://www.miljobilder.com>
Tryck: Harald Gaunitz
Ansvarig utgivare: Harald Gaunitz

Original framställt på PC och tryckt på laserskrivare
Eftertryck tillåts om källan anges.
Tidningen utkommer minst fyra gånger per år.
Lösnummerpris 40:-
Prenumerationspris 120:- Inbetala beloppet på postgirokonto 124 59 17-8 och ange namn och adress på inbetalningskortet och att det gäller prenumeration.